Nicolaus <de Lyra> [Oth.]: Biblia latina. [Enth.:] Postilla / Nicolaus de Lyra [u.a.]
Nürnberg: Anton Koberger, 1485

e Habens ĩ comitatu puez .i. seruũ. Cetera patent in litera.
f Die aũt q̃rto Hic conseqũnter describit vxoris recõciliate reductio. Et patz lr̃a vsq̃z ibi.
g Considera ꝙ dies ad occasuz declinior sit. ñ q̃z esset ita ꝓpe noctem: ſ q̃z transierat horam meridionalem: a q̃ hora incipit sol dclinare a sua altitudine. h Et venit cõtra iebꝰ. que altero noie noiatur hierusalem: De rationibus hoꝝ noĩm ꝛ aliorũ q̃bꝰ noiata ẽ hec ciuitas ſm diuersa tp̃a dictuz fuit Gen̄. xxviij. Ex h aũt loco dicunt hebrei ꝙ ista hystoria contigit tp̃e othoniel añ illã q̃ scribit̃ i pricipio hꝰ libri de captione hierusalez p filios iuda q̃z subdit̃ hic.
i Non ingrediar oppidũ gẽtis aliene: Ex q̃ vid̃tur ꝙ adhuc filij iuda nõ cepeꝛãt illã ciuitatẽ. Catholici autẽ aliq̃ dicunt ꝙ ꝯtigit añ othoniel. eo ꝙ in fine huiꝰ hystorie dicit̃ in diebus illis ñ erat rex i isrl̃ sicut supra dictũ ẽ d̃ hystoria miche: ca. xvij. k Occubuitq̃z eis. hic ꝯñter desr ibit̃ redeũtiũ hospitatio cũ dĩ. Occubuitq̃z eis sol iuxta gabaa. Et iõ nõ poterãt h̃o no modo vltra transire.
l Et nullꝰ eos recipe voluit hospitio: q̃z boni timebant eos recipere: timentes inuasionem domus sue de nocte ab hominibus insolentibꝰ

[e]habens in comitatu pueꝝ et duos asinos. Que suscepit eũ et introduxit ĩ domũ patris sui: Qd̃ cũ audisset socer eius eũq̃z vidisset: occurrit ei letꝰ et amplexatus est hominem. Mansitq̃z gener in domo soceri tribꝫ diebus comedens cum eo ꝛ bibens familiarit̃: [f]die aũt q̃rto de nocte ꝯsurgẽs ꝓficisci voluit. Quem tenuit socer: et ait ad eũ: Gusta prius pusillum panis ꝛ conforta stomachum: et sic proficisceris. Sederuntq̃z simul: ac comederunt et biberunt. Dixitq̃z pater puelle ad generum suum. Queso te vt hodie hic maneas: pariterq̃z letemur. At ille: consurgens cepit velle proficisci. Et nihilominus obnixe eũ socer tenuit et apud se fecit manere. Mane autez facto parabat leuites iter. Cui socer rursum: Obsecro inquit vt paululũ cibi capias et assumptis viribus donec increscat dies: postea proficiscaris. Comederunt ergo simul: surrexitq̃z adolescens vt pergeret cum vxore sua et puero. Cui rursuz locutus est socer. [g]Considera ꝙ dies ad occasum declinior sit: ꝛ propinquat ad vesperum. Mane apud me etiam hodie et duc letum diem et cras proficisceris vt vadas in domum tuaz. Noluit gener acquiescere ſmonibus eius: sed statim perrexit [h]et venit contra iebus que altero noĩe vocatur hierusalem: ducens secũ duos asinos onustos et concubinam: Jamq̃z aderant iuxta iebꝫ et dies mutabat̃ in noctem: Dixitq̃z puer ad dominũ suũ. Veni obsecro declinemꝰ ad vrbẽ iebuseoꝛũ et maneamꝰ in ea. Cui rñdit dñs. [i]Nõ ingrediar oppidũ gentis aliene q̃ nõ est de filijs isrl̃: sed trãsibo vsq̃z

gabaa. et cum illuc ꝑuenero manebimus ĩ ea aut certe in vrbe rama. Transierũt ergo iebus. et ceptũ carpebant iter [k]occubuitq̃z eis sol iuxta gabaa que est ĩ tribu beniamin. diuerterũtq̃z ad eam vt manerent ibi. Quo cum intrassent sedebant in platea ciuitatis [l]et nullus eos recipere voluit hospitio. Et ecce apparuit homo senex reuertens de agro et de opere suo vesperi qui et ipse de monte erat ephraim: et peregrinus habitabat in gabaa. Hoĩes autem regionis illius erãt filij gemini. Eleuatisq̃z oculis vidit senex sedentem hominẽ cũ sarcinulis suis in platea ciuitatis: ꝛ dixit ad eũ: vñ venis et quo vadis? Qui respondit ei: profecti sumꝰ de bethleem iuda et pergimus ad locum nr̃m qui ẽ in latere mõtis ephraim vnde eramꝰ ĩ betlehem [m]Et nunc vadimꝰ ad domũ dei. nullusq̃z sub tectũ suũ nos vult recipere: habẽtes paleas et fenũ in asinoꝝ pabulũ: et panẽ ac vinum in meos et ancille tue vsus: et pueri qui mecũ est. Nulla re indigemus nisi hospitio. Cui respondit senex. Pax tecuz sit. Ego prebebo oĩa q̃ necessaria sunt: tm̃ queso ne ĩ platea maneas. Introduxitq̃z eũ in domuz suam et pabulum asinis prebuit: ac postq̃ lauerũt pedes suos recepit eos in conuiuium. [n]Illis epulantibꝫ et post laborẽ itineris cibo et potu reficiẽtibus corpa: venerunt viri ciuitat[is] illiꝰ filij belial: [o]id ẽ absq̃z iugo et circũdantes domu senis [p]fores pulsare ceperunt clamantes ad dominum domus atq̃z dicentes: Educ virum qui ingressus est domum tuam: vt abutamur eo: Egressusq̃z est ad eos

qui erant in ciuitate: sicut et contigit ei qui ĩ eos recepit mali autem homines vagi et insolentes non habẽt hospitia ad recipiendum transeuntes nec ipsi libenter declinarẽt ad eos. Cetera patẽt vsq̃z ibi.
m Et nunc vadimus ꝛc. hoc est ĩ sylo vbi erat tabernaculum et archa testamenti: quia anteq̃z intraret domũ suam volebat deo regratiari de hoc ꝙ direxerat eum ĩ via et custodierat vt ex hoc deberẽt homines inclinari ad ipsos recipiendum.
n Illis epulantibus. Descripta peccandi occasione: h̃ consequenter d̃scribitur peccati perpetratio: cum subdit̃ Venerunt viri ciuitatis illius filij belial. quod autem sequitur.
o Id ẽ absq̃z iugo. ñ est in hebreo ſ est interpretatio huiꝰ dictionis belial q̃a tales homines sũt sine disciplina et timore dei.

p Fores pulsare ceperunt: cum tamen ſm dictamen rationis recte peregrini in hospitio debeant esse securi.
q Educ viruz ꝛc. concubitu sodomitico: vt cõmuniter dicunt expositores Josephus autem dicit ꝙ non querebant nisi mulierez. sed sic loquebãtur vt inclinarent dominum domus et maritum mulieris ad traden dum eaz vnde et in fine intẽtabant viro mortẽ nisi traderet eis vxorẽ suaz. ſm ꝙ allegatur capitulo sequenti. d. Volẽtes me occidere ꝛc. et hoc videtur ex hoc ꝙ tradita eis vxore fuerunt contenti. vt habetur infra

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0601
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG